

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت و اصلاحات بعدی آن

قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳/۶/۱۳۷۰ مجلس شورای اسلامی

ماده ۱- حقوق مبناء مستخدمین رسمی مشمول قانون استخدام کشوری و مقررات استخدامی شرکتهای دولتی مصوب ۱۳۵۲ برابر است با حاصل ضرب ضریب حقوق موضوع ماده ۳۳ قانون مذکور در عدد مبناء گروه مربوط بشرح جدول زیر که جایگزین جدول حقوق ماده ۳۲ قانون استخدام کشوری می شود تعیین می گردد.

گروه	عدد مبناء
۱	۴۰۰
۲	۴۵۰
۳	۵۰۰
۴	۵۶۰
۵	۶۲۰
۶	۶۸۰
۷	۷۴۰
۸	۸۱۰
۹	۸۸۰
۱۰	۹۵۰
۱۱	۱۰۲۰

فواصل اعداد مبناء گروههای متوالی بعد از گروه ۱۱ به ترتیب ۷۰ و حداکثر گروه قابل احراز ، گروه ۲۰ خواهد بود.

تبصره ۱- گروههای ورودی مستخدمین مشمول این قانون با در نظر گرفتن مقاطع تحصیلی آنان و نوع و حساسیت شغل ، اهمیت وظایف ، میزان مسئولیتها و برحسب رشته ها و رشته های مختلف شغلی در یکی از یازده گروه اول جدول موضوع ماده ۱ تخصیص می یابد.

تبصره ۲- اعداد مبنای حقوق ماهانه مقامات و همپراز آنان بشرح زیر تعیین می گردد که با اعمال ضریب مذکور در ماده ۱ قابل پرداخت خواهد بود.

الف - معاونین وزراء ۱۷۰۰

ب - استانداران ، سفراء ۱۸۰۰

ج - وزراء و نمایندگان مجلس شورای اسلامی ، معاونین رئیس جمهور ،

معاونین قوه قضائیه و رئیس کل دیوان محاسبات ۱۹۰۰

د - معاون اول رئیس جمهوری ، نواب رئیس مجلس شورای اسلامی و اعضای شورای نگهبان ۲۰۰۰

هـ - رؤسای سه قوه ۲۲۰۰

تبصره ۳- مقامات مذکور پس از پایان دوران تصدی به ترتیب در بالاترین گروههای جدول فوق تخصیص می یابند و حقوق هر یک از آنان براساس عدد مبنای گروه مربوط تعیین خواهد شد. نخست وزیران دوران انقلاب اسلامی با معاون اول رئیس

جمهور همپراز می گردند.

تبصره ۴- دولت مکلف است تغییر ضریب حقوق موضوع ماده ۳۳ قانون استخدام کشوری و اصلاحات بعدی آنرا که همه ساله با توجه به شاخص هزینه زندگی مشترکاً توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور ، وزارت امور اقتصادی و دارائی ، سازمان برنامه و بودجه و بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران پیشنهاد خواهد شد مورد تصویب قرار دهد و به همین نسبت حقوق بازنشستگان و مستمری بگیران را افزایش دهد.

ماده ۲- حقوق مستخدمین در هر سال با در نظر گرفتن خدمت قابل قبول آنان در سال قبل بشرح زیر تعیین می گردد .
(ضریب افزایش سنواتی + ۱) حقوق سال قبل = حقوق هر سال
ضریب افزایش سنواتی سالانه بر اساس ارزشیابی شاغلین به میزان ۳ ، ۴ ، ۵ درصد خواهد بود.

تبصره ۱- مستخدمینی که حقوق آنان با این قانون تطبیق داده می شود در قبال هر سال از خدمت خود تا پایان سال ۱۳۶۹ از افزایش سنواتی به میزان ۳٪ حقوق مبناء آخرین گروههای مربوط که بر اساس مقاطع تحصیلی آنان تعیین خواهد شد برخوردار خواهند گردید.

تبصره ۲- افزایش سنواتی برای هر یک از مقامات موضوع تبصره ۲ ماده ۱ بر اساس عدد مبنای مربوط محاسبه خواهد شد .

تبصره ۳- مشمولین تبصره ۳ ماده ۱ در صورت اشتغال در هر یک از دستگاههای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی و مؤسسات و شرکتهائی که شمول حکم بر آنها مستلزم ذکر نام است از افزایش سنواتی بر اساس اعداد مبنای گروه مربوط برخوردار خواهند شد.

تبصره ۴ - مستخدمینی که بیش از ۳۰ سال خدمت دولتی داشته و دارند و کسورات مربوط را پرداخت نموده و یا بنمایند بجای معادل ریالی آخرین پایه موضوع ماده ۳ قانون اصلاح مقررات بازنشستگی و وظیفه قانون استخدام کشوری مصوب ۱۳/۱۲/۱۳۶۸ می توانند در قبال هر سال خدمت مازاد بر ۳۰ سال از افزایش سنواتی مضاعف برخوردار باشند

ماده ۳- جدول و نحوه ارتقاء گروه مستخدمین با در نظر گرفتن ارزش کار ، میزان مسئولیتها ، اهمیت وظایف ، سوابق تجربی ، تحصیلات و ارزشیابی شاغلین تعیین خواهد شد که در زمان تطبیق حقوق و مزایای کارکنان شاغل و همچنین در اجرای موضوع ماده ۲ این قانون نیز ملاک عمل قرار خواهد گرفت . تعداد گروههای قابل تخصیص در هر مقطع تحصیلی با در نظر گرفتن عوامل فوق ۵ الی ۷ گروه تعیین می گردد.

تبصره ۱- مستخدمینی که ارتقاء گروه می یابند حقوق آنها براساس عدد مبناء در گروه جدید به اضافه مجموع افزایشهای سنواتی در گروه قبل تعیین می گردد

تبصره ۲ - مستخدمینی که مشاغل آنان دارای ویژگیهای خاص و پیچیده بوده و از حساسیت بالائی برخوردار است و یا دارای مهارتهای خاص و خارق العاده می باشند در یکی از گروههای جدول موضوع ماده ۱ تخصیص می یابند.

تبصره ۳ - مستخدمینی که به درجه رفیع شهادت نائل شده یا می شوند همواره در دو گروه بالاتر از مستخدمین شاغل و مشابه تخصیص می یابند و بر اساس گروه تعیین شده از افزایش سنواتی سالانه کماکان برخوردار خواهند شد.

تبصره ۴- دولت می تواند در موارد زیر به مستخدمین یک الی دو گروه تشویقی علاوه بر گروه استحقاقی آنان اعطاء نماید

الف - آزادگان

ب - جانبازان انقلاب اسلامی

ج - رزمندگانی که حداقل ۶ ماه متوالی یا ۹ ماه متناوب در جبهه های نبرد حق علیه باطل خدمت نموده اند .

د - مدیران

هـ - مستخدمینی که خدمات برجسته انجام داده باشند.

تبصره ۵ - مستخدمینی که تنزل گروه می یابند مابه التفاوت حقوق مبنای گروه قبلی با گروه جدید به اضافه مجموع

افزایشهای سنواتی قبلی را دریافت خواهند نمود .

هر گونه افزایشهای سنواتی بعدی این قبیل مستخدمین در گروه جدید و نیز افزایش حقوق ناشی از ارتقاء گروه بعدی آنان تا

استهلاک کامل از مابه التفاوت مذکور کسر خواهد شد.

تبصره ۶ - تحصیلات غیررسمی مستخدمینی که قابلیت انطباق با مدارک تحصیلی رسمی را داشته باشند با مدارک تحصیلی

رسمی همطراز خواهند شد.

ماده ۴ - میزان فوق العاده شغل مستخدمین شاغل حداقل برابر با ۵۰٪ حقوق مبنای گروه مربوط تعیین می گردد که با در

نظر گرفتن نوع کار و وظایف و مسئولیتها به منظور ایجاد هماهنگی در پرداختها تا ۱۵۰٪ حقوق مبنای آنان قابل افزایش است

تبصره ۱ - فوق العاده شغل متصدیان مشاغل مدیریت و سرپرستی علاوه بر فوق العاده شغل موضوع این ماده تا ۲۵٪ حقوق

مبنای آنان قابل افزایش است.

تبصره ۲ - فوق العاده شغل آن دسته از مستخدمینی که تصدی مشاغل تخصصی و تحقیقی و یا آموزشی را بعهده دارند علاوه

بر موارد فوق تا ۲۵٪ حقوق مبنای آنان قابل افزایش است.

ماده ۵ - به کارکنانی که مشاغل آنان استاندارد شده است و شاغلین مربوط بیش از استاندارد تعیین شده انجام وظیفه می

نمایند فوق العادهای تحت عنوان فوق العاده کارانه حداکثر معادل حقوق مبنای آنان و برحسب ارزش واحد استاندارد کار و کار

اضافی انجام شده در هر ماه پرداخت خواهد گردید.

تبصره ۱ - کارکنانی که مشاغل آنان قابل استاندارد نمی باشد و بیش از حد معمول با کیفیت مطلوب وظایف خود را انجام

میدهند نیز می توانند بهمان نسبت از فوق العاده کارانه برخوردار شوند.

تبصره ۲ - استاندارد مشاغل عمومی توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور و استاندارد مشاغل خاص با پیشنهاد

دستگاههای مربوط و تأیید سازمان امور اداری و استخدامی تعیین می گردد.

ماده ۶ - به دولت اجازه داده می شود در اجرای نظام هماهنگ پرداخت بمنظور تطبیق وضع کارکنان دستگاههای مشمول

مقررات خاص و جذب و نگهداری نیروهای مناسب برای مشاغل تخصصی و مدیریت در مواردی که در این قانون پیش بینی

نشده است فوق العاده های خاصی وضع نماید.

ماده ۷ - دولت مکلف است با در نظر گرفتن تغییرات ناشی از اجرای این قانون نسبت به تغییر و اصلاح درصد و یا میزان

پرداخت فوق العاده های موضوع مواد ۳۹ و ۴۰ قانون استخدام کشوری در حدود اعتبارات مصوب اقدام نماید.

ماده ۸ - حقوق و فوق العاده شغل دارندگان مدارک تحصیلی دکتری و فوق لیسانس و مدارک همپراز از لحاظ استخدامی ، که در مراکز و یا واحدهای آموزشی ، مطالعاتی و تحقیقاتی دستگاههای مشمول این قانون اشتغال به کار دارند نباید از هشتاد درصد (۸۰٪) مجموع حقوق و فوق العاده شغل کارکنان مشابه مشمول قانون اعضای هیات علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی کمتر باشد.

ماده ۹ - کمک هزینه عائله مندی و اولاد مستخدمین مشمول قانون استخدام کشوری و این قانون بشرح زیر قابل پرداخت است.

۱- به مستخدمین مرد شاغل و بازنشسته و وظیفه بگیر مشمول این قانون که دارای همسر دائم می باشند ماهیانه معادل پنجاه درصد (۵۰٪) حداقل حقوق مبنای جدول موضوع ماده ۱ این قانون به عنوان کمک هزینه عائله مندی .

۲- به هر یک از مستخدمین مرد شاغل و بازنشسته و وظیفه مستمری بگیر مشمول این قانون که دارای فرزند تا سن ۲۰ سال هستند به ازای هر فرزند (حداکثر تا سه فرزند) ماهیانه معادل ده درصد (۱۰٪) حداقل حقوق مبنای جدول موضوع ماده ۱ این قانون به عنوان کمک هزینه اولاد.

فرزندان مستخدمین متوفی مشمول این قانون که کمتر از ۲۰ سال سن دارند مشمول کمک مزبور خواهند بود . حداکثر سن برای اولادی که از مزایای این ماده استفاده می کنند به شرط ادامه تحصیل و ارائه گواهی مربوط ۲۵ سال تمام برای اولاد ذکور و زمان ازدواج برای اولاد اناث خواهد بود .

تبصره - مستخدمین زن شاغل و بازنشسته و وظیفه بگیر مشمول این قانون که دارای همسر نبوده و خود به تنهایی متکفل مخارج فرزندان می باشند از مزایای کمک هزینه عائله مندی موضوع بند (۱) این ماده بهره مند می شوند.

ماده ۱۰ - جدول موضوع ماده ۱ این قانون و سایر مواد مرتبط به آن تا پایان مدت آزمایشی آئین نامه استخدامی کارگزاران مجلس شورای اسلامی جاگزین جدول متوسط حقوق موضوع ماده ۱۶ آئین نامه مذکور می گردد . آئین نامه اجرائی این ماده بتصویب کمیسیون مشترک دیوان محاسبات و بودجه و امور مالی و امور اداری و استخدامی مجلس شورای اسلامی خواهد رسید.

ماده ۱۱- تفاوت حقوق و مزایای کارکنان غیررسمی شاغل در دستگاههای مشمول این قانون نباید از شصت درصد (۶۰٪) مجموع حقوق و مزایای مستخدمین مشمول این قانون در مشاغل مشابه ، تجاوز نماید .

ماده ۱۲ - کلیه دستگاهها و مؤسسات و شرکتهای دولتی و نهادهای انقلاب اسلامی که دارای مقررات خاص استخدامی می باشند ، بانکها و شهرداریها و نیز شرکتهای و مؤسساتی که شمول قانون بر آنها مستلزم ذکر نام است تابع ضوابط و مقررات این قانون خواهند بود.

ماده ۱۳ - حکم موضوع ماده ۱۳۶ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۶ و تبصره ۲ ماده ۱ قانون حقوق و مزایای مستمر ، پس انداز ثابت ، حق بیمه و بیمه درمانی مشمولین قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران مصوب ۱۳۶۸ مشمول افزایش موضوع این قانون نخواهند بود.

ماده ۱۴ - حقوق قضات بشرح زیر محاسبه می گردد .

(سنوات خدمت قابل قبول × ضریب افزایش سنواتی + عدد مبناء) ضریب حقوق = حقوق

تبصره ۱- ضریب حقوق موضوع این ماده معادل ضریب حقوق اعضای رسمی هیات علمی (آموزشی و پژوهشی) شاغل و

بازنشسته دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی مصوب ۱۳۶۸ مجلس شورای اسلامی و تغییرات بعدی آن خواهد بود.

تبصره ۲ - عدد مبناء به ترتیب گروههای شغلی قضات که حداقل دارای دانشنامه لیسانس قضائی و یا معادل آن باشند بشرح زیر تعیین می گردد.

گروه (۱) ۸۰

گروه (۲) ۹۰

گروه (۳) ۱۰۰

گروه (۴) ۱۱۰

گروه (۵) ۱۲۰

گروه (۶) ۱۳۰

گروه (۷) ۱۴۰

گروه (۸) ۱۵۰

تبصره ۳ - در محاسبه حقوق دارندگان مشاغل قضائی کمتر از لیسانس و معادل آن (موضوع ماده واحده قانون تعیین وضعیت کسانی که سه سال در دادرسیهای انقلاب اسلامی اشتغال بکار قضائی داشته اند) ، ۱۰ واحد از عدد مبنای هر گروه کسر خواهد شد.

تبصره ۴ - ضریب افزایش سنواتی تا پایان سال ۱۳۶۹ برابر (۳) و از اول سال ۱۳۷۰ برابر (۵) تعیین می گردد.

تبصره ۵ - ضوابط مربوط به تغییر مقام و ارتقاء گروه قضات با در نظر گرفتن سوابق تجربی در امور قضائی، تحصیلات، ارزشیابی و توانائی آنان در انجام امور محوله بر اساس آئین نامه ای است که به پیشنهاد وزیر دادگستری به تصویب رئیس قوه قضائیه خواهد رسید.

تبصره ۶ - مفاد تبصره ۳ ماده ۳ این قانون شامل قضاتی که به درجه رفیع شهادت نائل شده یا می شوند نیز خواهد بود.

تبصره ۷ - عبارت "قضات دادگستری" به عنوان ردیف ۵ به بند هـ تبصره ۴۳ قانون بودجه سال ۱۳۶۴ کل کشور افزوده می شود.

تبصره ۸ - فوق العاده شغل قضات به میزان مقرر در ماده ۴ این قانون و تبصره های آن بنا به پیشنهاد مشترک وزارت دادگستری و سازمان امور اداری و استخدامی کشور به تصویب هیات وزیران خواهد رسید.

ماده ۱۵ - از تاریخ ۱/۱/۱۳۷۱ به حقوق بازنشستگی و وظیفه از کار افتادگی و وظیفه وراثت قانونی مستخدمین متوفی که تا قبل از تاریخ مزبور بازنشسته ، از کار افتاده یا وظیفه بگیر شده یا بشوند به میزان بیست درصد (۲۰٪) حقوق قبلی آنان (اسفند ماه سال ۱۳۷۰) اضافه می گردد.

ماده ۱۶ - از تاریخ ۱/۱/۱۳۷۱ حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه از کار افتادگی و وظیفه وراثت (جمع پرداختی به وراثت) موضوع قانون راجع به تعیین حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه مصوب خرداد ماه سال ۱۳۶۱ معادل ۱۱۰٪ حداکثر عدد مبناء جدول حقوق موضوع این قانون و حداقل آن معادل ۱۲۵٪ حداقل عدد مبناء جدول مزبور تعیین می گردد .
تبصره - حداکثر حقوق بازنشستگی و وظیفه موضوع این ماده شامل مستخدمینی است که از تاریخ ۱/۱/۱۳۷۱ به بعد

بازنشسته ، از کارافتاده و یا فوت می شوند.

ماده ۱۷ - در صورتی که مبلغ حقوق و فوق العاده شغل مستخدمین مشمول این قانون پس از تطبیق وضع استخدامی با مقررات این قانون از مجموع حقوق و فوق العاده هائی که طبق قوانین و مقررات مورد عمل مستحق دریافت آن هستند کمتر شود تفاوت این دو مبلغ را به عنوان تفاوت تطبیق حقوق دریافت خواهند کرد .
هرگونه افزایش بعدی حقوق و فوق العاده شغل اینگونه مستخدمین تا استهلاك کامل از تفاوت تطبیق مذکور کسر خواهد شد .
تبصره - دولت می تواند بمنظور تطبیق وضع مقررات مربوط به امتیازات پایه ها و سنوات ترفیع تشویقی یا سایر عناوین مشابه که تاکنون اعمال می شده است معادل آن را به کلیه کارکنان شاغل و بازنشسته بابت سوابق خدمت در جبهه ، بسیج ، مناطق جنگ زده و محروم و سوابق اسارت ، مفقودالاثر بودن و جانبازی اعطا نماید .

ماده ۱۸ - بمنظور استقرار نظام هماهنگ پرداخت در دستگاههای دولتی و نظارت بر اجرای آن ، شورای حقوق و دستمزد مرکب از دبیر کل سازمان امور اداری و استخدامی کشور، وزیر امور اقتصادی و دارائی ، رئیس سازمان برنامه و بودجه و دو نفر از اعضای کمیسیون امور اداری و استخدامی به انتخاب مجلس شورای اسلامی (به عنوان ناظر) و وزیر ذیربط (در صورت طرح موضوع مرتبط با آن وزارتخانه در دستور جلسه شورا) تشکیل می شود .

ماده ۱۹ - مواد ۱ ، ۲ ، ۳ ، ۴ ، ۷ ، ۱۰ ، ۱۳ ، ۱۴ ، ۱۷ ، ۲۰ ، ۲۱ ، ۲۲ و تبصره های ذیل آنها از تاریخ ۱/۱/۱۳۷۰ در سقف اعتبار ردیف های ۵۰۳۱۳۷ و ۵۰۳۱۴۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۰ کل کشور و اعتبارات مصوب دستگاههای ذیربط و سایر مواد و تبصره های این قانون از تاریخ ۱/۱/۱۳۷۱ لازم الاجرا می باشد .
تبصره - دولت مکلف است پرداخت فوق العاده شغل مستخدمین موضوع ماده ۴ این قانون را در سال ۱۳۷۰ نسبت به سایر پرداختها در اولویت بعدی قرار داده و نسبت به برقراری آن در حدود اعتبارات باقیمانده از ردیفهای ۵۰۳۱۳۷ و ۵۰۳۱۴۵ قانون بودجه سال ۱۳۷۰ کل کشور و اعتبارات پرسنلی مربوطه به تناسب و به ترتیب مقرر در ماده مذکور اقدام نماید . علاوه بر آن حقی را برای مستخدمین مشمول ایجاد نمی نماید .

ماده ۲۰ - به دولت اجازه داده می شود تا تصویب آئین نامه های اجرائی این قانون صدور احکام تطبیق وضع کارکنان مشمول قسمتی از افزایش حقوق و مزایای موضوع این قانون نسبت به دریافتی فعلی کارکنان مذکور را از محل اعتبارات پرسنلی دستگاههای اجرائی مربوط و اعتبار ردیف ۵۰۳۱۳۷ قانون بودجه سال ۱۳۷۰ کل کشور تامین و پرداخت و به هزینه قطعی منظور دارد .

ماده ۲۱ - آئین نامه اجرائی این قانون حداکثر ظرف سه ماه توسط سازمان امور اداری و استخدامی کشور تهیه و به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .

ماده ۲۲ - کلیه قوانین مغایر با این قانون لغو میگردد .

تبصره - قانون مصوب شورای انقلاب در خصوص تعیین حداقل و حداکثر دریافتی مشمولین قانون استخدام کشوری توسط هیات دولت به قوت خود باقی است .

قانون فوق مشتمل بر بیست و دو ماده و سی یک تبصره در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ سیزدهم شهریور ماه

یکهزار و سیصد و هفتاد مجلس شورای اسلامی به تصویب و در تاریخ ۲۴/۶/۱۳۷۰ به تائید شورای نگهبان رسیده است. قانون اصلاح قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۱/۵/۳

ماده واحده - ماده ۱۳ قانون نظام هماهنگ پرداخت به شرح زیر اصلاح می گردد.

ماده ۱۳ - از تاریخ اجرای این قانون ، نیروهای مسلح ، مشمول مفاد تبصره های ۲ و ۳ مواد ۱ و ۲ و مواد ۶ ، ۸ ، ۱۵ و ۱۶ آن بوده و اصلاحات ذیل در قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران ، قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی و قانون حقوق و مزایای مستمر ، پس انداز ثابت ، حق بیمه و بیمه درمانی مشمولین قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران اعمال می شود.

۱- عدد ۳۰۰ در بند الف ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه و بند الف ماده ۱ قانون حقوق و مزایای مستمر ارتش به عدد ۴۸۰ تغییر می یابد.

۲ - واحد حق کارائی موضوع بند " ج " ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه و بند " ب " ماده ۱ قانون حقوق و مزایای مستمر ارتش ، برای پرسنل دارای مدرک لیسانس و معادل آن یا بالاتر ، عدد ۵/۲ تعیین می گردد.

۳ - بندهای " ج " و " د " ماده ۱۳۱ قانون ارتش، بند " ب " ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه و بندهای " ج " و " د " ماده ۱ قانون حقوق و مزایای ارتش حذف و بند زیر جایگزین می شود .
حقوق پایه - مبلغی است معادل ۳ ، ۴ یا ۵ درصد مجموع حداقل حقوق و حق کارائی و حقوق پایه سالهای قبل ، که براساس ارزشیابی پرسنل ، پس از هر یکسال خدمت به پرسنل تعلق می گیرد و به حقوق آنان اضافه می شود .

۴- مبالغ موضوع بندهای ۱ و ۲ ماده ۹ قانون نظام هماهنگ پرداخت ، به ترتیب جایگزین مبالغ موضوع ردیف های ۲ و ۱ بند ب ماده ۱۴۹ قانون مقررات استخدامی سپاه و مبالغ موضوع بندهای ب و الف ماده ۱۵ قانون حقوق و مزایای ارتش می گردد و تبصره های ۲ و ۳ ماده ۱۵ قانون حقوق و مزایای ارتش و تبصره های ۴ و ۷ بند ب ماده ۱۴۹ قانون مقررات استخدامی سپاه لغو می شود.

۵ - تبصره ای به شرح زیر به مواد ۱۳۹ قانون ارتش و ۱۵۰ مقررات استخدامی سپاه اضافه می شود .
- میزان فوق العاده شغل پرسنل شاغل در نیروهای مسلح ، نباید از ۵۰٪ مجموع حداقل حقوق و حق کارائی شاغل کمتر و از ۱۵۰٪ آن بیشتر باشد . فوق العاده شغل پرسنل شاغل در مشاغل فرماندهی ، مدیریت و سرپرستی ، همچنین فوق العاده شغل پرسنل متصدی مشاغل تحقیقی و تخصصی و یا آموزشی ، هر کدام تا ۲۵٪ مجموع حداقل حقوق و حق کارائی پرسنل قابل افزایش است.

تبصره ۱- پرسنل نیروهای مسلح ، در قبال هر سال از خدمت قابل قبول خود تا پایان سال ۱۳۶۹ ، از حقوق پایه به میزان ۳٪ مجموع حداقل حقوق و حق کارائی مربوط به آخرین درجه یا رتبه برخوردار می گردند.

تبصره ۲- پرسنلی که طبق ضوابط بنیاد شهید انقلاب اسلامی ، شهید شناخته شده یا می شوند ، از امتیازات مندرج در

تبصره ۳ ماده ۳ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت ، بهره مند می گردند.

تبصره ۳- در صورت اصلاح گروه یا گروههای ورودی مستخدمین مشمول قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت توسط هیات دولت ، از این پس واحد حق کارائی موضوع بند ۲ این قانون نیز ، با توجه به ماده ۱۳۶ قانون ارتش جمهوری اسلامی ایران و تبصره ۵ ماده ۱۴۴ قانون مقررات استخدامی سپاه پاسداران انقلاب اسلامی ، توسط هیات دولت برای همان مقطع یا مقاطع مشابه نیروهای مسلح نیز افزایش می یابد.

تبصره ۴- پرسنلی که بیش از ۳۰ سال سابقه خدمت دارند و کسورات مربوط را پرداخت کرده باشند در قبال هر سال خدمت

مازاد بر (۳۰) سال از افزایش سنواتی مضاعف برخوردار می باشند.

تبصره ۵ - آئین نامه های مورد نیاز این قانون ظرف مدت دو ماه از تاریخ تصویب ، توسط وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و با همکاری ستاد مشترک ارتش ، ستاد مشترک سپاه و نیروی انتظامی جمهوری اسلامی ایران حسب مورد تهیه و پس از تأیید ستاد کل نیروهای مسلح به تصویب هیات وزیران خواهد رسید .
قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و چهار تبصره در جلسه علنی روز سه شنبه مورخ پنجم خرداد ماه یکهزار و سیصد و هفتاد و یک مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۷/۳/۱۳۷۱ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون اصلاح ماده (۹) قانون نظام هماهنگ پرداخت به کارکنان دولت مصوب ۱۵/۷/۱۳۷۵ مجلس شورای اسلامی

ماده واحده - ماده (۹) قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳۷۰ به شرح زیر اصلاح می شود:

الف - عبارتهای " پنجاه درصد (۵۰٪) " و ده درصد (۱۰٪) مندرج در بندهای ۱ (و) (۲) ماده یاد شده به ترتیب به هفتاد درصد (۷۰٪) و چهارده درصد (۱۴٪) (تغییر می یابد و عبارت زیر به انتهای بند (۳) اضافه می شود .
به مستخدمان یاد شده ، همچنین مستخدمان متوفی که فرزند آنان معلول بوده و قادر به کار نباشند، کمک هزینه اولاد بدون لحاظ شرایط پیش بینی شده قابل پرداخت است .

ب - شماره تبصره ماده (۹) به تبصره (۱) تغییر می یابد و به شرح زیر اصلاح می شود:
تبصره ۱ - مستخدمان زن شاغل و بازنشسته و وظیفه بگیر مشمول این قانون که دارای همسر نباشند یا همسر آنان معلول و از کارافتاده باشد و خود به تنهایی متکفل مخارج فرزندان هستند، از کمک هزینه عائلهمندی بهره مند می شوند .
حداکثر سن برای فرزندان ذکور مستخدمانی که از کمک موضوع این تبصره استفاده می کنند (۲۰) سال و در صورت ادامه تحصیل (۲۵) سال و برای اولاد اناث تا زمان ازدواج و برای فرزندان معلولی که قادر به کار نیستند ، بدون شرط سنی خواهد بود.

ج - متن زیر به عنوان تبصره (۲) به ماده (۹) اضافه می شود .
تبصره ۲ - مفاد این ماده شامل نیروهای مسلح و اعضای هیات علمی شاغل ، بازنشسته و وظیفه بگیر کلیه دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و مؤسسات پژوهشی می شود.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز یکشنبه مورخ پانزدهم مهرماه یکهزار و سیصد و هفتاد و پنج مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۸/۷/۱۳۷۵ به تأیید شورای نگهبان رسیده است.

قانون استفساریه در خصوص تبصره ۳ ماده ۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۸/۱۰/۱۳۷۲ موضوع استفساریه:

آیا مفاد تبصره ۳ ماده ۱ قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت شامل مقاماتی که پس از پایان دوران تصدی ، در سمت عضویت در هیاتهای علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی و یا در کادر قضائی و یا نیروهای نظامی و انتظامی اشتغال می یابند نیز خواهد بود یا خیر ؟
نظر مجلس:

ماده واحده - اعضاء رسمی هیات علمی دانشگاهها و مؤسسات آموزش عالی ، قضات و پرسنل نیروهای نظامی و انتظامی که در مقامات تبصره ۲ ماده یک قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت مصوب ۱۳/۶/۷۰ اشتغال می یابند در صورتیکه پس از

پایان تصدی مقام مربوط در سمتهای مذکور انجام وظیفه نمایند مشمول قوانین و مقررات استخدامی مربوط به خود خواهند بود لکن چنانچه حقوق آنان در اجرای قوانین و مقررات مزبور از حقوق موضوع تبصره ۳ ماده یک قانون نظام هماهنگ پرداخت کارکنان دولت کمتر باشد حقوق موضوع تبصره یاد شده به آنان پرداخت خواهد شد. قانون استفساریه فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز چهارشنبه مورخ هشتم دیماه یکهزار و سیصد و هفتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۵/۱۰/۱۳۷۲ به تائید شورای نگهبان رسیده است